

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellanten,

tegen de uitspraak in de zaken nos. AWB 03/36766 en 03/36767 van de
rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van
25 januari 2007 in de gedingen tussen:

appellanten

en

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 13 juni 2003 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie aanvragen van appellanten om hun een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 25 januari 2007, verzonden op 31 januari 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, de daartegen door appellanten ingestelde beroepen ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben appellanten bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 26 februari 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 13 maart 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een reactie ingediend.

Desgevraagd heeft de Minister van Buitenlandse Zaken bij brief van 18 april 2007 de aan het naar aanleiding van de aanvragen van appellanten uitgebrachte individueel ambtsbericht van 9 april 2003 ten grondslag liggende stukken overgelegd, ten aanzien waarvan hij op de voet van artikel 8:29, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) heeft verzocht te bepalen dat uitsluitend de Afdeling kennis mag nemen van bepaalde gedeelten ervan.

Op 1 mei 2007 heeft de Afdeling in een andere samenstelling beslist dat de verzochte beperking van de kennisneming gerechtvaardigd is.

De staatssecretaris en appellanten hebben bij brieven van 3 mei 2007 toestemming verleend, als bedoeld in artikel 8:29, vijfde lid, van de Awb.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. M.A.A. Mondt-Schouten, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. C.E.C.M. van Roosmalen, ambtenaar van Staat.

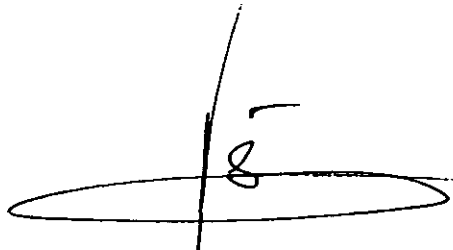
w.g. Mondt-Schouten
Lid van de enkelvoudige kamer

w.g. Van Roosmalen
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 14 juni 2007

347-550. **14 JUNI 2007**
Verzonden:

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Rechtbank te 's-Gravenhage
zittinghoudende te Amsterdam
enkelvoudige kamer vreemdelingenzaken

Uitspraak

artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
j" artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

reg. nr.: AWB 03/36766 en 03/36767 BEPTDN

V.nrs.:

inzake: geboren op , eiser, en zijn echtgenote
geboren op beide van Syrische nationaliteit en
wonende te samen te noemen; eisers,
gemachtigde: mr. C.M. da Cunha, advocaat te Amsterdam,
regen: de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, verweerder,
gemachtigde: mr. F. Mountassir, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst
van het Ministerie van Justitie.

I. PROCESVERLOOP

1. Op 10 april 2002 hebben eisers aanvragen ingediend tot verlening van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000. Verweerder heeft aanleiding gezien om een nader onderzoek in te stellen naar de achtergronden van het relaas van eisers en heeft bij brief van 8 augustus 2002 een aantal vragen aan de Minister van Buitenlandse Zaken voorgelegd. Op 2 december 2002 en 9 april 2003 heeft de Minister van Buitenlandse Zaken een tweetal individuele ambtsberichten met betrekking tot eiser uitgebracht (met respectievelijk kenmerk DPC/AM-U020809.1616 en 1616/2). Bij brieven van respectievelijk 6 december 2002 en 11 april 2003 is, na inzage te hebben verkregen in de onderliggende stukken, geconcludeerd dat de ambtsberichten qua inhoud en qua procedure zorgvuldig tot stand zijn gekomen. Op 25 april 2003 heeft verweerder aan eisers schriftelijk mededeling gedaan van het voornemen de aanvragen af te wijzen. Bij brief van 21 mei 2003 hebben eisers hun zienswijze op dit voornemen naar voren gebracht. Bij afzonderlijke besluiten van 13 juni 2003 heeft verweerder de aanvragen afgewezen.

2. Bij beroepsschrift van 2 juli 2003 hebben eisers tegen deze besluiten beroep ingesteld bij de rechtbank. De gronden van het beroep zijn ingediend bij brief van 23 juli 2003 en aangevuld bij brieven van 5 februari 2004 en 13 april 2004. Op 1 maart 2004 zijn de op de zaken betrekking hebbende stukken van verweerder ter griffie ontvangen.

3. Op verzoek van de rechtbank heeft de Minister van Buitenlandse Zaken bij brief van 27 juli 2004 de onderliggende stukken van de individuele ambtsberichten van 2 december 2002 en 9 april 2003 aan de rechtbank verzonden. De Minister van Buitenlandse Zaken heeft met een beroep op artikel 8:29, eerste lid, van de Awb medegedeeld dat de kennisneming van bepaalde gedeelten in deze stukken tot de rechtbank beperkt dient te blijven, met als reden de bescherming van bronnen. Deze rechtbank en zittingsplaats - in een andere samenstelling - heeft bij uitspraak van 17 november 2004, verzonden op 19 november 2004, besloten dat deze beperking van de kennisneming gerechtvaardigd is te achten. De rechtbank heeft partijen bij brief van 18 november 2004 verzocht om zo spoedig

AWB 03/36766 en 03/36767 BEPTDN

2

mogelijk kenbaar te maken of ermee in wordt gestemd dat de rechtbank mede op grondslag van de onderliggende stukken van het ambtsbericht uitspraak doet. Beide partijen hebben deze toestemming verleend.

4. In het verweerschrift van 23 februari 2005 heeft verweerder geconcludeerd tot ongegrondverklaring van de beroepen.

5. Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 15 maart 2005. Deze rechtbank en zittingsplaats heeft bij uitspraak van 30 juni 2006 het onderzoek heropend teneinde eiser een bewijsopdracht te geven. Bij brief van 10 augustus 2006, ter griffie van de rechtbank ontvangen op dezelfde dag, heeft eiser in het kader van de bewijsopdracht informatie aan de rechtbank doen toekomen. Bij brief van 23 november 2006, ter griffie van de rechtbank ontvangen op dezelfde dag, heeft verweerder een reactie ingediend.

6. Het onderzoek ter zitting is hervat op 7 december 2006. Eisers zijn aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door hun gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn voornoemde gemachtigde. Tevens was ter zitting aanwezig de heer K. Saatchi, tolk in de Koerdische taal.

7. De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

II. ASIELRELAAS

Eisers hebben het volgende relaas aan hun aanvragen ten grondslag gelegd. Nu het asielrelaas van eiseres afhankelijk is van dat van eiser zal in het hiernavolgende met name worden ingegaan op de asielmotieven van eiser.

Eisers zijn afkomstig uit in Syrië en behoren tot de Koerdische bevolkingsgroep. Eiser is sinds 1994 lid van de Yekiti-partij. Eiser zamelde geld in en organiseerde bijeenkomsten. Eiser hield zich met name bezig met de Koerdische jeugd. Eiser is in 1995 gedurende ruim een maand gederineerd geweest en vervolgens vrijgelaten. In 2000 werd eiser gekozen als leidinggevende van de partij binnen zijn district. Voorts was hij lid van het algemene bestuur van de jeugdorganisatie binnen de Yekiti-partij. Op 5 januari 2002 zou eiser in de plaats een bijeenkomst organiseren. De bijeenkomst zou plaatsvinden in het huis van kwam niet opdagen op de afspraak die zij van tevoren hadden gepland. Na een kwartier is eiser vertrokken en naar gegaan. Eiser heeft gevraagd om uit te zoeken wat er was gebeurd. hoorde van mensen bij de moskee, in de buurt waarvan de bijeenkomst gehouden zou worden, dat de veiligheidsdienst bij thuis was geweest en alle aanwezigen had gearresteerd. Later hoorde eiser via dat de veiligheidsdienst ook bij eiser thuis was geweest. Zijn huis is doorzocht en eiseres werd mishandeld. De veiligheidsdienst heeft bij de huiszoeking partijbladen en het partijprogramma gevonden en meegenomen. Tevens werd eisers vader meegenomen. Eiser heeft vervolgens enige tijd ondergedoken gezeten. Gedurende die tijd is de veiligheidsdienst meerdere malen bij eiser thuis langs geweest op zoek naar hem. Eiser heeft na overleg met enkele hooggeplaatste leden van de Yekiti-partij besloten om Syrië te verlaten. In heeft hij eiseres ontmoet, waarna zij op 24 februari gezamenlijk Syrië hebben verlaten.

III. STANDPUNTEN PARTIJEN

1. Verweerder stelt zich op het standpunt dat eisers niet in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000. Uit het individueel ambtsbericht van 9 april 2003 blijkt dat eiser niet bekend is als lid van de Yekiti-partij in Syrië. Geler hierop wordt geen geloof gehecht aan het gestelde lidmaatschap van de Yekiti-partij en de activiteiten die eiser stelt te hebben verricht voor deze partij. De door eiser overgelegde verklaring van de Yekiti-partij in Europa vormt onvoldoende aanleiding om te twijfelen aan de inhoud van dit ambtsbericht. Voor zover toch van de geloofwaardigheid van eisers relaas zou moeten worden uitgegaan, blijkt uit

AWB 03/36766 en 03/36767 BEPTDN

3

het individuele ambtsbericht van 2 december 2002 dat eiser niet wordt gezocht door de Syrische autoriteiten.

2. Eisers leggen aan de beroepen ten grondslag dat zij in aanmerking komen voor de gevraagde verblijfsvergunningen. De individuele ambtsberichten zijn onzorgvuldig tot stand gekomen en gebaseerd op slecht ingelichte bronnen. Eiser heeft een verklaring overgelegd van 14 mei 2003 van de vestiging van de [] in Europa, waaruit blijkt dat hij lid is van deze partij, dat hij vervolgd wordt door de Syrische autoriteiten en dat zijn leven bij terugkeer naar Syrië gevaar loopt. Bij brief van 5 februari 2004 is een gelijklopende verklaring van 5 januari 2004 overgelegd, alsmede een verklaring van de vestiging van de [] in Europa omtrent de contacten met de partij in Syrië. Gelet op het voorgaande is ten onrechte uitgegaan van de ongeloofwaardigheid van eisers relaas. Voorts is in het verlengde daarvan ten onrechte overwogen dat eisers niet te vrezen hebben voor vervolging dan wel dat zij geen reëel risico lopen op een behandeling in strijd met het bepaalde in artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM).

IV. OVERWEGINGEN

1. Aan de orde is de vraag of de bestreden besluiten, in het licht van de daartegen aangevoerde beroepsgronden, in rechte stand kunnen houden.

2. Ingevolge artikel 13 van de Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning slechts ingewilligd indien met de aanwezigheid van de vreemdeling een wezenlijk Nederlands belang is gediend, dan wel indien internationale verplichtingen of klemmende redenen van humanitaire aard daartoe nopen.

3.1. Ingevolge artikel 28, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 is de Minister bevoegd de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd in te willigen, af te wijzen dan wel niet in behandeling te nemen.

3.2. Op grond van artikel 29, eerste lid, van de Vw 2000 kan -voor zover hier van belang- een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 worden verleend aan de vreemdeling:

- a. die verdragsvluchteling is;
- b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan foltering, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen (...).

3.3. Artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 bepaalt dat een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 wordt afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zich zelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.

4. De rechtbank stelt vast dat in het onder I.3 genoemde individuele ambtsbericht van 9 april 2003 staat vermeld dat eiser blijkens een goed ingevoerde bron niet bekend is als lid van de partij te Syrië. Bij uitspraak van deze rechtbank en zittingsplaats van 30 juni 2006 is het onderzoek heropend en is eiser de opdracht gegeven aan te tonen dat de informatie, neergelegd in de door eisers overgelegde verklaringen van de Europese afdeling van de [] van respectievelijk 14 mei 2003 en 5 januari 2004 afkomstig zijn van de secretaris-generaal van de []. Bij brief van 10 augustus 2006 heeft eisers gemachtigde een verklaring van de in Berlijn gevestigde Europese organisatie van de [] overgelegd waarin staat vermeld dat eiser lid is van de [] in Syrië is en dat genoemde eerdere verklaringen door "onze partij" geschreven zijn. Voorts staat hierin vermeld dat eiser bij terugkeer naar Syrië in ieder geval in levensgevaar zou komen te verkeren.

26. FEB. 2007 10:50

MMO

AWB 03/36766 en 03/36767 BEPTDN

4

De rechtbank is van oordeel dat aldus niet is voldaan aan de bij uitspraak van 30 juni 2006 verstrekte bewijsopdracht. De rechtbank ziet voorts, na kennis te hebben genomen van de onderliggende stukken van het ambtsbericht van 9 april 2003, onvoldoende aanknopingspunten voor twijfel aan de juistheid of volledigheid van de daarin vervatte conclusies.

5. De verklaring van eiser dat hij, in weerwil van de conclusies uit het individueel ambtsbericht van 2 december 2002 door de autoriteiten van Syrië wordt gezocht, dit onder verwijzing naar zijn asielrelaas en de eerdere door hem overgelegde verklaringen van de Europese afdeling van de Yeketi-partij, acht de rechtbank, na inzage in de daaraan ten grondslag gelegde onderliggende stukken te hebben verkregen, evenmin voldoende voor twijfel aan de juistheid of volledigheid van de daarin vervatte conclusie dat hij niet door de Syrische autoriteiten wordt gezocht.

Gelet op het voorgaande heeft verweerder zich naar het oordeel van de rechtbank in redelijkheid op het standpunt gesteld dat het asielrelaas van eiser ongeloofwaardig is te achten en, nu het relaas van eiseres een afhankelijk karakter draagt, dat het relaas van eiseres eveneens ongeloofwaardig is te achten.

Derhalve heeft verweerder terecht de aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 28 van de Vw 2000 afgewezen.

6. De conclusie is dan ook dat de bestreden besluiten de rechterlijke toets kunnen doorstaan.

7. Op grond van het voorgaande dienen de beroepen ongegrond te worden verklaard.

8. Van omstandigheden op grond waarvan één van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is de rechtbank niet gebleken.

AWB 03/36766 en 03/36767 BEPTDN

5

V. BESLISSING

De rechtbank

verklaart de beroepen ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan op 25 januari 2007 door mr. C.P.E. Meewisse, voorzitter, in tegenwoordigheid van mr. drs. E.M. de Buur, griffier, en bekendgemaakt door verzending aan partijen op de hieronder vermelde datum.

De griffier

De voorzitter

Afschrift verzonden op: 31 JAN 2007

Conc.:EB

Coll:

D:C

Tegen deze uitspraak staat hoger beroep open bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt vier weken. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

VOOR KOPIE CONFORM DE GRIFFIER DER
ADMINISTRATIEVE RECHTSBANK TE AMSTERDAM



ADVOCATEN EN PROCUREURS

Raad van State
Afd. Bestuursrechtspraak
Hoger Beroep
Postbus 16113
2500 BC Den Haag

RAAD VAN STAT	
INGEKOMEN	
1152	
B	26 FEB 2007
ZAAKNR.	
AAN:	VI
BEHANDELD: DD:	PAR:

X per Fax 070-3651380

X Per Falk-courier (ter bevestiging reeds verzonden fax)

Van:

-naam bepaaldelijk gevolmachtigde: mr C.M. da Cunha
plaats van vestiging: Amsterdam
telefoonnummer: 020-7880120
faxnummer: 020-6757971

TEN BEHOEVE VAN DE VREEMDELINGEN(M/V)

1.achternaam:
naam:
nationaliteit: Syrische
woonplaats: Tiel

en zijn echtgenote

2. achternaam:
voornaam:
nationaliteit: Syrische
woonplaats: Tiel

mede ten behoeve van hun minderjarige dochter geboren op
in Nederland.

appellanten wijzen als geïntimeerde aan de Minister van Justitie, de Immigratie- en Naturalisatiedienst(voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie)

appellanten komen in beroep van de uitspraken van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Amsterdam, enkelvoudige kamer vreemdelingenzaken, d.d. 25 januari 2007, verzonden op 31 januari 2007, Awb 03 / 36766; 03/37767 en AWB 04/57703 een kopie van voormelde uitspraken wordt hierbij overgelegd(bijlage I)



gemachtigde, mr. C.M. da Cunha, advocaat te Amsterdam, verklaart door appellanten bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd om dit hoger beroep in te stellen(bijlage II)

Appellanten richten de navolgende grieven tegen de uitspraak van de rechtbank waartegen het hoger beroep is gericht:

Grief I

ten onrechte heeft de rechtbank onder 4 van de gewraakte uitspraak overwogen dat door appellanten niet is voldaan aan de bij tussenuitspraak van 30 juni 2006 verstrekte bewijsopdracht;

toelichting:

appellanten zijn van mening dat de rechtbank in haar oordeel had dienen te betrekken de verklaring van de ter zitting van de rechtbank d.d. 15 maart 2005 gehoorde getuige, te weten het hoofd van de afdeling Nederland, welke verklaring door de rechtbank zonder nadere motivering is gepasseerd;

deze verklaring houdt in dat de vertegenwoordiging van de voor Europa, zetelende in de hoofdstad van Duitsland, in direct contact staat met de leiding van de in Syrië;

de verklaring van de Europese vertegenwoordiging van de dient derhalve te worden vereenzelvigd met een verklaring van de leiding van die partij in Syrië;

de rechtbank had bij de vorming van haar oordeel niet mogen volstaan met de vermelding van de inhoud van 1.3 van het individueel ambtsbericht d.d. 9 april 2003 waaruit, aldus de rechtbank blijkt dat appellant niet bekend was als lid van de

zulks klemmt te meer nu de Secretaris-generaal van de Yeketi-partij in Syrië in de rechtstreekse negatieve belangstelling van de Syrische autoriteiten staat; hij wordt nauwlettend in de gaten gehouden door medewerkers van de vele Syrische veiligheidsdiensten en heeft geen bewegingsvrijheid in Syrië;

om die reden is het levensgevaarlijk om te trachten de Secretaris- Generaal op enigerlei wijze te benaderen;

uit persberichten welke via internet zijn geopenbaard blijkt dat de Secretaris van de in Syrië, de heer eind 2006 is gearresteerd door de Syrische autoriteiten en dat hij nog steeds gedetineerd is ; (bijlage III)



reeds om deze redenen was het voor appellanten volstrekt onmogelijk om een verklaring van de Secretaris- Generaal van de in Syrië in het geding te brengen;

er is hier derhalve sprake van een "probatio diabolica";

voorts heeft de rechtbank voorbij gezien aan het feit dat de , afdeling Nederland, met het Ministerie van Buitenlandse Zaken heeft afgesproken dat enkel na grondig onderzoek een verklaring wordt afgegeven waarin het lidmaatschap van de wordt bevestigd;

appellanten hechten aan dit hoger beroepschrift een kopie van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Roermond d.d. 2 augustus 2004, pag. 5, 2^e alinea(bijlage IV)

appellant heeft derhalve meer dan voldoende bewezen dat hij lid was van de en dat hij gegronde reden heeft te vrezen voor vervolging in de zin van het vluchtelingenverdrag van Genève;

Grief II

Dit grief richt zich tegen de overweging van de rechtbank onder 5. van de uitspraak waartegen het beroep is gericht dat de rechtbank na inzage in de daaraan ten grondslag gelegde onderliggende stukken van het individueel ambtsbericht van 2 december 2002 onvoldoende aanwijzingen heeft gevonden voor twijfel aan de juistheid van de daarin vervatte conclusie dat appellant niet wordt gezocht door de Syrische autoriteiten.

Toelichting:

In dit verband heeft de rechtbank voorbij gezien aan het feit, dat verweerder niet langer afgaat op de mededelingen in individuele ambtsberichten, dat eiser niet wordt gezocht door de Syrische autoriteiten nu dit voor de Ministerie van buitenlandse Zaken, gelet op de hoeveelheid van geheime- en veiligheidsdiensten in Syrië die los en onafhankelijk van elkaar opereren, niet is na te gaan. Het Ministerie van Buitenlandse Zaken kan geen antwoord geven op de vraag of iemand wordt gezocht door de Syrische autoriteiten.

Om die reden zijn er naar het oordeel van appellanten voldoende aanwijzingen voor de onjuistheid van de conclusies van de door verweerder ingebrachte ambtsberichten.

Appellanten hechten aan dit hoger beroepschrift een kopie van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Breda d.d. 7 juni 2006 (bijlage V)



de uitspraken van de rechtbank te 's-Gravenhage, zittinghoudende te Amsterdam, waartegen het hoger beroep is gericht, berust op onjuiste gronden en komt derhalve in aanmerking voor vernietiging.

Petitum:

Uw College wordt verzocht:

1. de bestreden uitspraken en de onderliggende besluiten te vernietigen;
2. een termijn te stellen waarbinnen geïntimeerde opnieuw in deze zaak zal dienen te voorzien;
3. geïntimeerde te veroordelen in de kosten van de gedingen, het salaris van de gemachtigde daaronder begrepen;

toevoeging is aangevraagd.

16.
C.M. da Cunha
gemachtigde